

**BOLESŁAW
PRUS**

POD

SZYCHTAMI

Bolesław Prus
Pod szychtami

«Public Domain»

Prus B.

Pod szychtami / B. Prus — «Public Domain»,

Obrazek z warszawskiego Powiśla — wśród „cmentarzyska rzeczy” toczy się zupełnie inne życie, niż to, które można zwykle kojarzyć z Warszawą. Na Powiślu żyją biedacy — skrajne ubóstwo zmusiło ich do szukania schronienia, gdzie się tylko da, do jedzenia cuchnących resztek i ciągłej walki o jakiegokolwiek jutro. Nowela Bolesława Prusa Pod szychtami ukazała się w „Kurierze Warszawskim” w 1874 roku. To ważny głos pisarza wiążący się z programem literackim pozytywizmu — Prus zwraca uwagę na sytuację najniższych warstw społecznych. Przypomina, że w Warszawie żyją nie tylko ci, którym dobrze się wiedzie. Wystarczy zajrzeć na Powiśle...

© Prus B.

© Public Domain

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Bolesław Prus

Pod szychtami

Aj! Rzęsiścież to kobiecisko nasza pani Maciejowa spod szychtów, aj, siarczyste! Choć bez żadnej pretensji odziane. Gębę ma jak cieleca wątróbka; na łbie czepiec, że by się go rak nie chwycił; na grzbiecie koszulinę, chlaśniętą od ramienia do ramienia, a spódnice... Ach!... schowaj się w ką, piękna Heleno...

Siedzi sobie pani Maciejowa na belce i łata... Ach! Jak łata swój kraciasty, wutowany kaftanik. Łata i klnie, klnie a wyśpiewuje, aż ryby uszu nadstawiają:

– Bodajżeś ty skisł, paro, nim mi cię Żyd sprzedał!... Bodaj w tobie psy topili, nimeś zaszedł na wielkie utrapienie moje!... Żebyś nie ty, dawno bym już ze dwa śmietniki do góry nogami przewróciła!...

Hu! – Ha... Ha...

„Oj! Hojna, hojna, hojna – pod Pińczowem wojna,
Wszystkie krowy jałowice, tylko jedna dojna!...
Hu!... Ha!...”

*

Między ulicą Dobrą i nadwiślańskim wałem, między parkanem wodociągu i uliczką Leszczyńską, rozwała się plac obszerny jak ogród Krasińskich, pusty jak wszystkie place i złożony z dwu kondygnacji. Niższa z nich ma postać doliny, wyższa zaś tworzy rodzaj płaskowzgórza, patrzącego ku Wiśle spadzistą i pogiętą ścianą.

Gdy woda przybiera, a na środku rzeki, zamiast łopat piaskarzy, pracują siecie² rybaków – wówczas dolina staje się jeziorkiem, przy którym strome brzegi placu wyższego formują, obok wodociągu, rodzaj przylądka i półwyspu. W tej epoce zbiega się tu gromada obdartych uliczników, z których jedni grają w guziki, inni pływają po sadzawce na kawałku deski lub belki, a jeszcze inni, wśród uroczystego milczenia, poszukują robaków na przynętę.

² *sieacie* – dziś popr. forma D.lm: *sieci*. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.